

Veckans växt v. 24 2011

Vitt mullbär (*Morus alba* L.)

Det vita mullbäret (*Morus alba* L.) är nära släkting till det svarta mullbäret (se veckans växt februari 2011). Som namnet indikerar kan bären vara vita, men så är inte alltid fallet. Vissa träd ger vita frukter, andra rosa, röda eller svarta. Oavsett färgen är frukterna mindre aromatiska än hos sin svarta släkting (*Morus nigra* L.). Idag finns ett stigande intresse för vita mullbär. Bären är rika på antioxidanter och anses, liksom te på mullbärsblad, kunna stabilisera blodsockernivån. I

hälsokostaffärerna hittar vi torkade vita mullbär – söta som godis – och andra mullbärsprodukter.

Att odlingen av vitt mullbär har tusenåriga anor i Kina och Indien beror emellertid inte på bären. Istället är det trädets glatta 7-30 cm långa och 5-15 cm breda blad som varit, och alltjämt är, eftertraktade. Bladen utgör optimal föda åt silkesmasken, vars trådar fabriceras till silkestyg. Så småningom fördes såväl silkesmaskar som mullbärsträd västerut. År 1434 planterades det första vita mullbäret i Europa. Då hade silkesmasken redan funnits på europeisk mark i flera århundraden, men fått nöja sig med blad från det svarta mullbäret (*Morus nigra* L.).

Även i Sverige fanns drömmar om att producera silken. Drottning Lovisa Ulrika (1720-1782), uppvuxen i det silkesodlande Preussen, var bland de första att ivra för en svensk produktion. Under hennes tid planterades ett stort antal mullbärsträd vid Drottningholm. Samtidigt beviljade ständerna stöd till silkesodling i Skåne. Intresset svalnade dock under det sena 1700-talet, men tog förnyad fart under 1800-talet. Hundratusentals vita mullbärsträd spreds då över landet. I mitten av århundradet fanns exempelvis 10 000 mullbärsträd i Bellevueparken i Stockholm, träd som gav föda till 20 000 silkesmaskar. I längden var det dock omöjligt att få ekonomi i silkesodlingen, varför denna avvecklades.

Ett antal mullbärsträd från den svenska sidendrömmens glansdagar lever ännu kvar i äldre trädgårdar. I Mellansverige befinner sig mullbären vid sin nordgräns och tenderar därför att vara buskartade. Längre söderut i landet kan de utvecklas till träd. Visby och Visingsö är exempel på utmärkta besöksmål för den som vill njuta vackra knotiga gamla mullbärsträd. Finner du ett sådant träd med osedvanligt goda bär, så är du välkommen att tipsa POM på e-post-adress: Inger Hjalmarsson@slu.se

